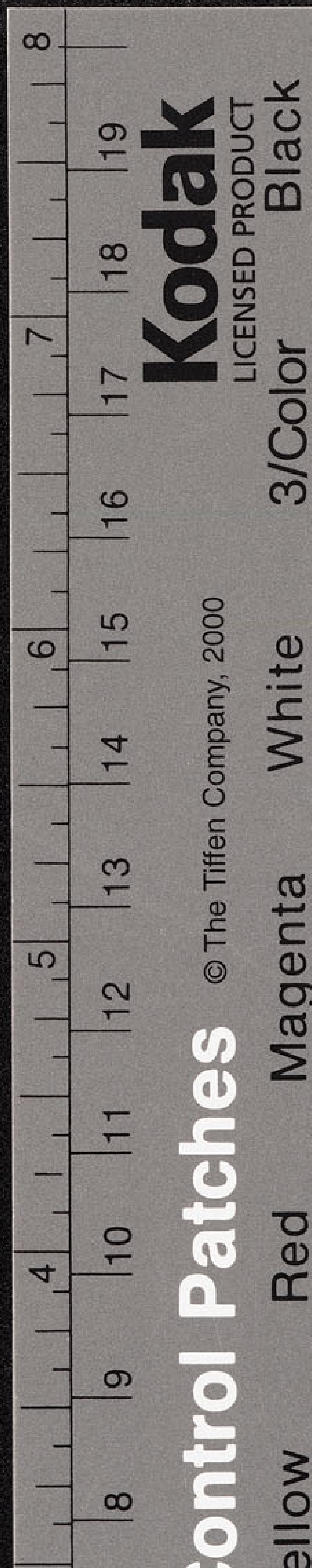
Arbitror. Ex primis sicilie tyrannis fuisse phalarim. sup̄bi
Tarquinii temporib3: nam & pithagoram ad quem pha
laris scribit eo regnante floruisse. & Liuius & A. gelius
et Eusebius asserunt. Eo tp̄re siculi tyrannidis exptes
& peregrino & exuli Cretensem enim et pr̄ia Astipalide
exulem se ip̄m testatur. & ei quem pauloante ne parem q
dem habuissent: parere indignabant. Hinc populorū odiū:
hinc coniurationes. hinc phalaridis metus & que ferunt
crudelitates emanarunt. Quod licet benignitas tua & mo
rum tuorum p̄stantia talem cum subditis semper se gessit.
ut nihil q̄ te carius: nihil magis q̄ uitam: q̄ felicitatem tibi
precentur. Vel aliorum principum exemplo quid metus possit
non ignoras. Vnum p̄terea in his epistol non parum me per
turbauit: q nonnulle ita mendose sunt: ut nulla possit rōne
earum sn̄ia cōiectari. Neq3 mirum cum etiam familiares ci
ceronis epistole: quas frequenter in manib3 habemus: libra
riorum incuria: q̄ mendosissime inueniant. Eos ego locos
annotaui: conatus tn̄ in quibusdam non absurdam pro lo
co afferre sn̄iam. Qd̄ si qn̄ mihi emendatius exemplar
dabitur: particulis illis correctis ad prestantiam tuā mittā.
Sed iam phalarim audiamus.

Phalaris Alciboo. Ep. 1

Polycletus Messenius: quem proditionis apud tuos insi
mulas: morbo me incurabili liberauit. nec ignoro me
dolores tibi et lacrimas adnunciare. Te autem neq3 ipse
medice inuentor artis Esculapius cum omnib' diis sanare

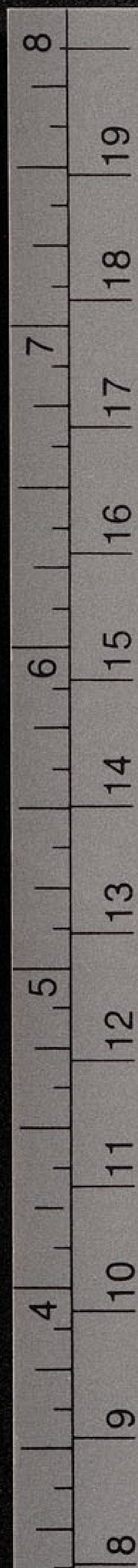
Epicharino.

TUUM et demotelis de deponenda tyrannide consilium: nō
ab odio sed rerum ignoratione ꝓfectum intelligo. Aggredi
enim tyrannidem appetentis ē: desistere autem minime. ꝓp
multa que a tyranno iniuste cōmittunt. queadmodū sagit
tarius cū p̄mū sagittam emiserit: nō ampli' hēt eius reuocan
potatem. Qz si fieri potest ut hui' tyrannidis tollat initium:
id facite queso. Sin neqt: sciatis uelim longe minus fieri pos
se: ut uiri in monitus conferre uideantur.

SUfficis solus nobis: Epicharino.
Scum iustos nos arbitraris: et si nemo huiōi tuo de me te
stimonio credat. unus enim et talis uir: omnis in Sicilie
norma & regula ē. Temerariam autem multitudinem soli
tudinis supplementū existimamus: cui & ignari et deterio
res q̄ sumus: uideri: fortasse non ē inutile. Sz multos hēs
tui similes. bonum ei p̄stantiā nō munerū reputam': cū qb'
nosti nos & bonos esse & equos. q̄ si soluisses satis nos habunda
re testib; neqz aliorum egere laudibus duceremus.

ADitum t ad me: ut Yppolitioni.
rogas pmitto. nullum aūt t securitatis iusiurandū dam'
sz fidem. Qz si uerbis meis non credis: nunc ꝓfecto me iniur
afficis: non cū in accusat' es. Cum enī non ignores nemini unq̄
me fidem fregisse: acsi de me male sentias: petis iusiurandū.
uerum qd refert ad pietatem: iusiurandumne an fides fra
gatur. utrunqz enim animus confirmat.

SI accepta ex tuis Polytimoni.
moribus coniectura in non fidis: prudentiam meā non

me mittas q̃so ut p̃ntibus nos sollicitudinibus leuent.

EGo quidem **Androchi.**

consulto lr̃as ad Stesichorum misi: nihilo me iniquiori aio Euboli in eum tulisse calumnias & tu in hoc dato beneficium: ut fideiussorem te exhibeas: nihil eum contra me machinatũ me m̃ persuasisse. Potius .n. neq3 illos quidem p̃mum: q̃as confessi sunt insidijs: q̃ Stesichori poematis gratia et non suapte malitia me adortos existimabo.

SI idcirco contra **Aristolocho.**

me tragedias scriber induceris: q̃ caputi a me Stesichorus dignum quem libarem existimaui: ac si oẽs in poetas hũanissimum me exhibeam: longe a ueritate aberras. Non .n. pari rõne poetas: sed bonos poetas. neq3 inimicos: sed gñosi animi inimicos probam. Tu autẽ cum poeta malus sis: inimicus u̾ ignauus: et aĩ ui et poetica facultate Stesichoro te eq̃paras. Sed quid ego inter uos interee censeam: q̃ primus cognosces: non eorum grã: que contra me scribis. Siquidem admodum degñis animi essem: si fabulas tuas curare. Sed qm̃ cum tam malus et inimicus sis et poeta: pari te honore et Stesichorum dignum arbitraris.

Nichocles Siracusanus: **Stesichoro.**

Non ig̃ras fortasse q̃ dico: Nam pp familie nobilitatem no is es: q̃ ignorari possit a Stesichoro. uxoris sue obitum graui et imodico dolor luctuq3 p̃sequit. Nec imerito. Euenit .n. ut eadem et sororis ex m̃re filiam hr̃et & uxorem. Is ing̃ nichocles: cum mutuum inter nos amore intelliget:

humanitas tua: ondis: qui res meas licet incultas pro tua in me beniuolentia: que a docto ore tuo legerentur digna duxisti. Ego autem etsi ante acceptas lras tuas: de iis ad te mittendis cogitassem: destiti tamen: ne arrogantie augerer: q eas ad talem uirum mitter auderem. Nunc cum sponte tua petas: tam libenti animo ad te mitto: ut non dare: sed accipere beneficium mihi uidear. Nam si subtili et perspicaci iudicio tuo laudabuntur: eas in medium proferre ausus: doctorum iudicium non amplius formidabo.

FINIS.

Perfecte sunt per me Antonium de Bogollo notarium et in pntiarum subcancellarium. Anno dominice natiuitatis: Mccccl xtercio die primo Junij: duce Rmo. in xo. pre et Ill. domino. P. dei gratia Archiepo Januen.

